

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Alerguș,

Judecătorii – Svetlana Filincova, Iurie Bejenaru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Marandici Nicolae în numele inculpatei Postica Galina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Postica Galina XXXX,

născută la xxx, originară din r-nul Xxx, s.Xxx, domiciliată în or. Xxx, str. Xxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 27.07.2013 – până la 11.09.2014 (instanța de fond);

2. de la 11.11.2014 – până la 09.04.2015, de la 18.01.2016- până la 29.06.2016, de la 18.04.2017-până la 15.11.2017 (instanța de apel)

3. de la 21.07.2015 – până la 08.12.2015, de la 22.11.2016 - până la 14.03.2017, de la 01.02.2018 - până la 18.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 11 septembrie 2014, Postica Galina a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin aceeași sentință, Postica G. a fost condamnată în baza art. 220 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constat că, Postica Galina, în perioada lunii decembrie 2010, locuind temporar la gazdă în or. Xxx, str. Xxx, ap. xxx, după o înțelegere prealabilă și împreună cu o persoană de origine turcă pe nume „Costea” nestabilită de către organul de urmărire penală, având scopul înlesnirii practicării prostituției, aflându-se în or. Xxx, în cadrul convorbirilor pe care le-a avut cu Xxx, s-a angajat ca acesteia să-i organizeze plecarea în Turcia, or. Antalya, unde urma să practice prostituția.

În vederea realizării scopului său criminal inculpata i-a procurat lui Xxx bilet pentru avion spre or. Antalya, Turcia.

Tot ea, în perioada lunilor martie-aprilie 2011, având scopul înlesnirii practicării prostituției, a organizat transportarea cet. Xxx și cet. Xxx, în scop de practicare a prostituției în or. Antalya, Turcia.

De către organul de urmărire penală, Postica Galina a fost învinuită că în perioada lunilor martie – aprilie 2011, locuind temporar la gazdă în or. Xxx, str. Xxx, având scopul săvârșirii traficului de ființe umane peste hotarele Republicii Moldova și anume cu intenția recrutării și transportării persoanelor în scop de exploatare sexuală comercială, prin înșelăciune, le-a recrutat și le-a organizat transportarea cet. Xxx și Xxx, în scop de exploatare sexuală comercială în Turcia, or. Antalya, profitând de starea lor de vulnerabilitate, care au situația materială precară.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și avocatul Marandici N. în numele lui Postica G., care au solicitat:

- procurorul, casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Postica G. în baza art. 165 alin.(2) lit.b) Cod penal, la 8 ani închisoare, iar potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip închis.

În argumentarea apelului, a menționat că instanța de judecată fără a studia complet, obiectiv și sub toate aspectele probele cercetate în ședință de judecată, în motivarea sentinței a analizat doar o parte din declarațiile părților vătămate și a inculpatei, adoptând greșit soluția de achitare, considerând că în acțiunile lui Postica G. nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate. Însă, din conținutul celor relatate de victime se constată că în faptele inculpatei sunt prezente elementele infracțiunii traficului de ființe umane.

Astfel, în fapta lui Postica G. se regăsește adăpostirea victimei, care s-a manifestat prin plasarea lui Xxx într-un loc ferit, pentru ca inculpata să nu fie descoperită de persoane terțe care puteau anunța autoritățile despre infracțiunea săvârșită, mai mult că în ședința de judecată, atât părțile vătămate cât și inculpata au relatat că cu câteva zile înainte de plecarea spre Turcia, pentru a ascunde de rudele părților vătămate unde urmau acestea să plece, Xxx și Xxx au fost adăpostite de inculpată, care le-a oferit la dispoziție domiciliu pe care îl închiria precum și bunurile sale precum hrană, beneficii acordate de inculpată pentru care părților vătămate nu li s-a cerut la acel

moment careva plăți.

La fel, Postica G. cunoștea despre vulnerabilitatea victimelor, care nu aveau surse financiare, iar inculpata a abuzat de acest fapt și din propriile surse primite de la concubinul său de origine turcă, pentru a asigura acordul victimelor și transportarea acestora spre Turcia, a adăpostit și întreținut părțile vătămate o anumită perioadă de timp, procurându-le și bilete la avion.

Instanța de judecată, nu a ținut cont de declarațiile martorului Făinescu T. care a declarat că în urma discuțiilor avute de Postica G. el i-a comunicat că Xxx își caută de lucru de ceva timp și că aceasta nu are surse de venit. Asume martorul a intervenit către inculpată să o ajute pe Xxx ca să o ea pe ultima peste hotare, deoarece are o situație materială grea.

- avocatul Marandici N. în numele inculpatei, casarea sentinței în partea condamnării lui Postica G. în baza art. 220 alin. (1) Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că în acțiunile acesteia nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului, a indicat că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate probe pertinente, concludente și utile care ar concluziona că în acțiunile lui Postica G. se conțin elementele infracțiunii încriminate.

Din declarațiile depuse de Postica G. rezultă că aceasta nu și-a recunoscut vina în cele incriminate, explicând că cu Xxx a făcut cunoștință în ianuarie 2011 prin intermediul lui Făinescu T., care i-a spus că ea vrea să plece la lucru peste hotare, iar Postica G. să o ajute.

Cu victima Xxx a făcut cunoștință în Turcia, când aceasta lucra pentru concubinul său M. Captan. Aceasta a fost de mai multe ori în Turcia unde a practicat prostituția. De fiecare dată a plecat benevol, iar cererea de tragere la răspundere penală și declarațiile de la urmărirea penală le-a scris și semnat deoarece a fost impusă de poliție. Chiar și din extrasul sistemului „Acces” anexat la dosar, se observă, că Xxx a mai ieșit și intrat în țară prin Aeroportul Internațional Chișinău înainte de luna decembrie 2010.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de procuror și avocatul Marandici N. în numele inculpatei.

5. Instanța de apel a conchis că prima instanță a dat apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv.

Astfel, instanța corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionând că Postica G. urmează a fi achitată pe capătul de învinuire prevăzut de art. 165 alin.(2) lit.b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și condamnată în baza art. 220 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța a reținut că acțiunile lui Postica G. corect au fost încadrate în norma art. 220 alin.(1) Cod penal, deoarece probele la care au făcut trimitere prima instanță și puse la baza sentinței, sunt certe pentru a conchide că în acțiunile inculpatei se întrunesc prevederile art. 220 alin.(1) Cod penal – proxenetismul, adică înlenirea practicării prostituției.

Argumentele inculpatei care pledează nevinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(1) CP, nu și-a găsit confirmare, deoarece fapta săvârșită de Postica G. a fost confirmată prin declarațiile părților vătămate și a martorilor depuse atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, care a fost verificată în instanța de apel.

Referitor la învinuirea adusă în baza art. 165 alin.(2) lit.b) Cod penal, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatei nu a fost demonstrată, iar instanța de fond corect a dispus achitarea acesteia pe motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, avocatul Marandici N. în numele inculpatei și inculpata, care au solicitat:

- procurorul, casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța a dat apreciere incorectă probelor privind acuzarea în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal; în speță a avut loc recrutarea victimei Xxx, deoarece inculpata a telefonat și a solicitat să vină la ea, inclusiv a avut loc adăpostirea victimei, care a locuit la inculpată până a pleca în Turcia. Faptul că victima pleacă peste hotarele țării pentru a practica prostituția nu înlătură răspunderea penală în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal.

- avocatul Marandici N. în numele inculpatei, casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Avocatul a menționat că probele administrate au fost apreciate în mod eronat, deoarece în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunii. Declarațiile victimei Xxx sunt contradictorii, și anume cele depuse la urmărirea penală nu corespund adevărului, or, ultima a fost impusă

să facă declarații ce nu corespund adevărului. Mai mult, Xxx careva pretenții materiale sau morale față de Postica G., nu are, iar Xxx a acceptat plecarea și condițiile, dar inculpata nu a influențat-o; martorul Făinescu T. fiind audiat în ședința de judecată a declarat că plecarea în Turcia a lui Xxx a fost organizată de colaboratorii de poliție, prin intermediul lui, pentru a scoate bani de la Postica G.

- inculpata Postica Galina, fără a face trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, exprimându-și dezacordul cu aprecierea probelor, inclusiv menționând că instanța de apel nu a inclus termenul de pedeapsă executat, aflarea acesteia sub arest de la 23.04.2011 până la 03.05.2011.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 decembrie 2015, au fost respinse, ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de avocat și inculpata Postica G., admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel în partea achitării lui Postica G. în baza art. 165 alin.(2) lit.b) Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

Instanța de recurs și-a argumentat decizia adoptată prin faptul că solicitările avocatului și inculpatei privind achitarea lui Postica G. pe învinuirea adusă în baza art.220 alin.(1) Cod penal sunt neîntemeiate, deoarece instanțele de fond corect au constatat că vinovăția lui Postica G. în comiterea infracțiunii nominalizate și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, prin probele prezentate de parte acuzării, probe care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, a constatat că instanța de apel referitor la învinuirea adusă în baza art. 165 alin.(2) lit.b) Cod penal, a examinat pur formal apelul declarat de procuror, neluând în considerație declarațiile părților vătămate care ar invocat că anume Postica G., folosindu-se de starea lor de vulnerabilitate, le-a organizat plecarea în Turcia, procurându-le bilete de călătorie, fiind adăpostite în apartamentul închiriat de ea și promițându-le condiții de trai și de muncă decente în vederea obținerii acordului de a pleca în or. Antalia, Turcia pentru a se prostitua.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, au fost admise apelurile declarate de procuror și avocatul Marandici N. în numele inculpatei, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Postica Galina a fost condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 7 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei. Totodată, Postica Galina a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(1) Cod penal, din motiv că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

9. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii de către Postica G. a traficului de ființe umane invocate în rechizitoriu și a conchis că, instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatei nu sunt prezente elementele obligatorii ale acestei infracțiuni.

La fel, a conchis că din probele administrate și analizate se confirmă existența elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de ființe umane, astfel, inculpata nu poate fi condamnată și pentru infracțiunea de proxenetism, deoarece din însăși conținutul dispoziției art. 220 Cod penal, rezultă că aceste două componente se exclud una pe alta.

10. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, inculpata și avocatul acestuia Marandici N., care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare. Consideră eronată concluzia instanței de apel cu privire la achitarea inculpatei de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(1) CP, or, instanța de apel, greșit a apreciat probele administrate, inclusiv că infracțiunea vizată nu este absorbită de o altă faptă, având în vedere că s-a realizat în circumstanțe, timp și loc diferit.

Totodată, a menționat că instanța de apel nu a ținut cont de concluziile instanței de recurs expuse în decizia din 08.12.2015, or, instanța de apel nu a intrat în esența învinuirii și nu a ținut cont de modul, locul, metoda și circumstanțele infracțiunilor săvârșite, în special a celei prevăzute de art. 220 alin.(1) Cod penal.

La fel, motivarea instanței de apel privind că episoadele învinuirii nu trebuiau divizate în două componente, ele demonstrând intenția inculpatei de a le trafica pe ambele părți vătămate în același loc, pentru „exploatarea sexuală comercială” derogă de la învinuirea înaintată inculpatei Postica G., or, în situația creată instanța de apel a acționat și în derogare de la prevederile art. 325 alin. (1) CPP că judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel nu era în drept să califice fapta prevăzută de art.

220 alin. (1) Cod penal în baza art. 165 alin.(2) lit. b) Cod penal, deoarece o asemenea învinuire inculpatei nu i-a fost incriminată.

Instanța de apel a admis erori procesuale depășind și limitele prevăzute de art. 436 Cod de procedură penală.

- inculpata Postica G., casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Inculpata a indicat că probele administrate nu confirmă vinovăția sa în baza art.165 alin.(2) lit.b) Cod penal, or, organul de urmărire penală, intenționat a înscenat această infracțiune, în cazul în care părțile vătămate au plecat împreună cu colaboratorii de poliție la aeroportul din mun. Chișinău, unde au fost lăsate să treacă controlul pașapoartelor, iar ulterior tot colaboratorii de poliție le-au adus înapoi la IP Strășeni, fiind recunoscute drept părți vătămate.

Totodată, a menționat, că părțile vătămate neîntemeiat au fost recunoscute în această calitate, deoarece nu au fost prejudiciate în careva mod.

La fel, a reținut că instanța de apel neîntemeiat a constatat în acțiunile acesteia semnul calificativ „înșelăciunea”, or, din declarațiile părților vătămate rezultă că acestea de fapt nu au fost înșelate în careva mod sau că puteau fi înșelate, mai mult, părțile vătămate nici nu au ajuns la destinație, pentru ca să afirme că au fost înșelate, motive similare și pentru situația obținerii unui profit.

- avocatul Marandici N. în numele inculpatei, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în baza art. 165 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Instanța de apel la adoptarea deciziei de condamnare, nu a luat în considerare declarațiile inculpatei Postica G. care a menționat că a fost influențată de Făinescu T. în vederea acordării ajutorului plecării lui Xxx în or. Antalya, Turcia, primind în acest sens de la Făinescu T. numeroase mesaje telefonice, pe care le-a păstrat în telefon, însă în lipsa apărării, după ce a fost ridicat repetat de către ofițerul de urmărire penală, Negruța A., telefonul vizat nu mai conținea mesajele date.

Reținând cele indicate, precum și nimicirea unor probe, consideră că din partea colaboratorilor de poliție au existat acțiuni de provocare la săvârșirea infracțiunii.

Totodată, instanța de apel, neîntemeiat după două hotărâri de achitare a

condamnat-o pe Postica G. în lipsa cărorva probe noi, fără audierea martorilor și a părților vătămate, circumstanțe, care anterior au dus la achitarea inculpatei.

11. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 martie 2017, au fost respinse, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocat și inculpata Postica G., admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

12. Rejudecând cauza prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de avocat în numele inculpatului, admis apelul procurorului, casată sentința în partea achitării inculpatei Postica G. și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care.

Postica Galina a fost condamnată în baza art. 165 alin.(2) lit.b) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul turismului pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 7 ani 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul turismului pe un termen de 2 ani.

13. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii de către Postica G. a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. b) Cod penal - *traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane, cu sau fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin abuz de poziția de vulnerabilitate sau abuz de putere asupra a două sau mai multe persoane* (f.d.176, vol.IV), reținând în acest sens și probele ce confirmă vinovăția inculpatei, și anume: - declarațiile părților vătămate Xxx, Xxx, a martorului Făinescu T., și probele materiale: - plângerile depuse de Xxx și Xxx, care indică că inculpata le-a îndemnat și înlesnit la practicarea prostituției, - comunicarea și informația prezentată de la DI și IO referitor la traversarea frontierei de către Xxx, Xxx, - procesul-verbal de ridicare din 23.04.2011 a documentelor de la Xxx, biletul de călătorie, voucher pentru hotel și cartele SIM, - procesul-verbal de ridicare de la Bîrzoii T. a unui bilet de călătorie, voucher pentru hotel, telefon mobil, - procesul-verbal de examinare a convorbirilor telefonice a lui Postica G. și partea vătămată Xxx, - informația BEM cu privire la transferurile de bani

efectuate în anul 2010 pe numele lui Postica G. parvenite din Turcia.

Astfel, în speță sunt prezente trei elemente obligatorii ale traficului de ființe umane: a) acțiuni infracționale: recrutarea, transportarea, transferul, adăpostire, primirea unei persoane; b) în scop de: exploatare sexuală comercială, în prostituție; c) realizate prin următoarele mijloace: abuz de poziția de vulnerabilitate.

Recrutarea în scopul traficului de ființe umane presupune atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art.165 și art. 206 Cod penal. La recrutare nu are importanță împrejurările în care a avut loc recrutarea: în locurile de odihnă, prin rețele neconvenționale, prin oferirea locurilor de muncă sau studii, prin încheierea unei căsătorii fictive etc. Mijloacele de recrutare pot fi efectuate prin constrângere, răpire, înșelăciune parțială sau totală etc.

Prin *transportare* se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau prin frontier, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos.

Transferul unei persoane presupune transmiterea unei victime de la o persoană la alta prin vânzare-cumpărare, dare în chirie, cesiune în contul unei datorii, donație sau alte asemenea tranzacții cu sau fără recompensă.

Adăpostirea victimei este plasarea acesteia într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficantul.

Primirea victimei este preluarea victimei traficate de către o altă persoană de la persoana care i-a transmis-o prin vânzare-cumpărare, dare în chirie, cesiune în contul unei datorii, donație sau alte asemenea tranzacții cu sau fără recompensă.

Abuzul de poziția de vulnerabilitate constă în utilizarea de către traficat a stării speciale în care se găsește o persoană datorită: - situației sale precare din punct de vedere al supraviețuirii sociale; - situației create de o sarcină, boală, infirmitate, deficiență fizică sau mintală; - situației sale precare și ilegale legate de intrarea sau șederea în țară, de tranzit sau destinație.

Starea de vulnerabilitate poate fi condiționată de diferiți factori cum ar fi: izolarea victimei, situația ei economică grea, psihică, afectarea familială sau lipsa de resurse sociale și altele. Abuzarea de situația de vulnerabilitate a victimei constituie element al traficului. Prin situația de vulnerabilitate a victimei urmează de înțeles orice tip de vulnerabilitate, fie ea psihică, afectivă,

familială, socială sau economică. Se are în vedere ansamblul de situații disperate care poate face un om să accepte exploatarea sa.

Astfel, în acțiunile lui Postica G. se regăsesc modalitățile de desfășurare a laturii obiective a infracțiunii incriminate. Din declarațiile inculpatei, părților vătămate și a martorului, precum și a probelor administrate se constată că Postica Galina le-a recrutat prin abuz de poziția de vulnerabilitate pe părțile vătămate Xxx și Xxx propunându-le plecarea în Turcia, Antalya, pentru a practica prostituția.

Victimele au fost adăpostite de inculpată înainte de plecarea lor și anume cu acest scop. Acestea au confirmat faptul că înainte de plecarea în Turcia, Postica G. le-a oferit la dispoziție domiciliul pe care îl închiria și bunurile sale. Personal Postica G. a recunoscut că câteva zile înainte de plecarea spre Turcia, le-a cazat și adăpostit în domiciliul său pe victime, ultimele s-au ascuns de rudele sale, destinația și scopul plecării.

Apoi, a asigurat transportarea părților vătămate, costul билетelor de avion pentru cursa Chișinău - Antalia a fost achitat de către concubinul inculpatei.

La fel, în cauză este confirmat și abuzul de poziția de vulnerabilitate, or Xxx a relatat că motivul plecării ei pentru a doua oară în Turcia a servit situația materială grea. Tot din declarațiile victimei rezultă că nu inculpata a îndemnat-o să meargă în Turcia pentru a practica prostituția, ci ea singură a decis, fiind informată cu ce se va ocupa acolo, deoarece anterior a prestat servicii sexuale pentru persoana cu nume "Costi" – concubinul inculpatei.

Declarațiile victimei Xxx, au fost confirmate și de Xxx, care suplimentar a declarat că fiind în căutare de lucru peste hotare și relatându-i această informație lui Făinescu T., care a promis că o va ajuta, în scurt timp după întâlnirea cu el, a fost telefonată de către Postica G., care a invitat-o la ea acasă. A mers la ultima de mai multe ori și a auzit cum ea discuta cu soțul ei prin skaipe și a înțeles că va licra la el în casă, va presta servicii sexuale, el le va întâlni la aeroport, le va procura bilete spre Turcia, Antalia.

Latura obiectivă a traficului de persoane este caracterizată prin intenție directă, or, intenția inculpatei a fost dovedită pe deplin, care potrivit declarațiilor sale recunoaște că de la bun început cunoștea despre faptul că părțile vătămate nu dispun de surse financiare pentru plecarea peste hotarele țării, dânsa a comandat biletele la avion pentru deplasarea părților vătămate în Turcia, și ea personal a telefonat-o pe Baltaga N. pe care a invitat-o la

domiciliul ei și i-a propus plecarea în Turcia pentru a practica prostituția.

Totodată, instanța de apel a reținut ca eronată concluzia instanței de fond referitor la faptul că părțile vătămate au dat acordul să se prostitueze, fapt ce nu permite încadrarea faptelor inculpatei în norma art. 165 Cod penal, sau, nu are importanță consimțământul victimei de a fi recrutată, transportată, adăpostită sau primită, chiar dacă aceasta era informată în privința scopurilor în care va fi folosită, precum și despre mijloacele utilizate în trafic.

Fapta prevăzută la art. 165 Cod penal poate fi realizată – cu sau fără consimțământul victimei, care nu înlătură caracterul infracțional al faptei. Acest consimțământ poate fi viciat, anume prin abuzul de acea poziție de vulnerabilitate sau înșelăciune a victimelor, fapte realizate de către Postica G. pe caz, inclusiv și prin prestarea unor informații cu privire la câștiguri financiare și o viață mai bună.

La fel, instanța a apreciat critic declarațiile martorului Făinescu T. în partea ce ține de acțiunile de provocare organizate de polițiștii CPR Strășeni, Cocieru S. și Ursu Gh., deoarece în privința acestor colaboratori, a fost emisă ordonanța de neîncepere a urmăririi penale pe pretinsele acțiuni expuse de martor.

14. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Marandici N. în numele inculpatei Postica G., care invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

A indicat că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate probe pertinente, concludente și utile care ar confirma că în acțiunile inculpatei se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Inculpata pe tot parcursul urmăririi penale, cercetării judecătorești și instanțele de judecată nu și-a recunoscut vina în cele imputate, explicând că cu Xxx a făcut cunoștință în ianuarie-februarie 2011 prin intermediul lui Făinescu T., care i-a spus că vrea să plece la lucru peste hotare, iar Postica G. să o ajute. A refuzat, dar Făinescu T. a insistat, telefonând-o și scriindu-i mesaje, amenințând-o și chiar venea cu Xxx la ea acasă. Aceasta i-a spus că dorește să plece în Turcia pentru a practica prostituția, comunicându-i că a mai practicat asemenea servicii în Rusia, România și Moldova. XXX a discutat despre plecarea sa în Turcia cu Xxx, urmând să plece împreună.

Victima Xxx a relatat că a făcut cunoștință cu inculpata în Turcia înainte de anul 2010, când lucra la Captan M., concubinul inculpatei, iar în 2011, a vrut să plece din nou în Turcia, dar a fost reținută de poliție. Singură a dorit să plece, deoarece avea nevoie de bani, nu a fost influențată de nimeni. Cererea la poliție a scris-o fiind influențată de colaboratorii de poliție, ultimii au scris procesul verbal, dar Xxx numai a semnat-o. Declarațiile depuse la poliție nu corespund adevărului, iar careva pretenții materiale față de Postica G. nu are.

Acasă la Postica G. a făcut cunoștință cu Xxx care la fel dorea benevol să plece în Turcia pentru a practica prostituția. Despre cele menționate Xxx personal i-a spus. XXX i-a explicat în ce constă practicarea prostituției și Xxx a fost de acord să plece.

Referitor la declarațiile martorului Făinescu T. a menționat că acesta a explicat că plecarea în Turcia a lui Xxx a fost organizată de colaboratorii de poliție Ursu Gh. și Cocieru S. prin intermediul lui, pentru a scoate careva bani de la Postica G. De la început a refuzat, dar a fost influențat de aceștia, care permanent îl telefonau și îl amenințau. Nu a crezut că se poate ajunge până la faptul ca Postica G. să fie arestată, de aceia a hotărât să spună adevărul. Consideră că inculpata nu este vinovată, deoarece faptul plecării lui Baltaga a fost organizat de colaboratorii de poliție.

Inculpata a explicat că a fost influențată de Făinescu T. în vederea acordării ajutorului plecării lui Xxx în Turcia.

Astfel, din partea colaboratorilor de poliție au existat acțiuni de provocare la săvârșirea infracțiunii, care au determinat-o pe Postica G. să comită o infracțiune, din care motiv a fost încălcat dreptul la un proces echitabil a inculpatei și respectiv nu poate fi dispusă condamnarea inculpatei deoarece lipsește fapta prejudiciabilă și persoana prejudiciată.

Instanța de apel nu a dat careva apreciere declarațiilor martorului Făinescu T. depuse în ședința de judecată, în coraport cu declarațiile părților vătămate. Declarațiile lui Făinescu confirmă depozițiile lui Postica G. și a lui Xxx, care sunt în contradicție cu cele depuse de XXX.

La fel, a menționat că instanțele naționale prin numeroasele hotărâri au constatat că nu poate exista condamnare în baza unei provocări din partea colaboratorilor de poliție, deoarece practica data constituie o încălcare a garanției la un proces echitabil.

Instanța de apel a analizat critic declarațiile lui Făinescu T. în partea acțiunilor de provocare organizate de polițiști, deoarece în privința acestora a

fost emisă ordonanță de neîncepere a urmăririi penale pe pretinsele acțiuni expuse de Făinescu T. Astfel, aprecierile instanței în acest sens poartă un caracter eronat și formal, deoarece discul cu înregistrarea convorbirilor dintre martor cu colaboratorul de poliție și partea vătămată Xxx au fost anexate la dosar după ce a fost emisă ordonanța de neîncepere a urmăririi penale. Însă, din convorbirile telefonice rezultă că traficul de ființe a fost o provocare din partea polițiștilor, însă instanța de apel nu a făcut referire la aceste înregistrări. Mai mult ca atât, martorul Făinescu nici nu a fost audiat în instanța de apel, inclusiv și nici partea vătămată Xxx.

Totodată a indicat că, potrivit jurisprudenței CEDO este interzisă condamnarea în apel, după achitare, fără a fi administrate probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond.

În speță, instanța de apel, nu s-a conformat prevederilor date și în baza acelorași probe, fără noi circumstanțe, adoptă soluția de condamnare, fără audierea pe viu a martorilor, părților vătămate, cu ignorarea în totalitate a probelor apărării, descriind greșit declarațiile martorilor depuse atât la urmărirea penală, cât și cercetării judecătorești.

15. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Marandici N. în numele inculpatei Postica G., solicitând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, iar motivele date nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) CPP.

16. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a

agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit textului recursului declarat de avocat în numele inculpatei acesta invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6), 8) și 15) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fapta nu întrunește elementele infracțiunii și instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

Colegiul constată că aceste temeiuri pe care s-a bazat autorul în recursul declarat, nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea instanței cuprinde motive clare pe care este întemeiată soluția.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal remarcă faptul că avocatul motivează lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 165 alin.(2) lit. b) Cod penal, nefiind totodată dovedită și vinovăția lui Postica G. în comiterea faptei incriminate, prin prisma ansamblului de probe administrate în prezenta cauză penală.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Prin urmare instanța de recurs consideră că, instanța de apel just a constatat ca fiind dovedită cu certitudine vinovăția inculpatei în comiterea traficului de ființe umane, acțiunile lui Postica G. fiind corect încadrate în baza art. 165 alin.(2) lit. b) Cod penal, fapt demonstrat prin probele cercetate, corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Analizând probele acumulate la dosar, Colegiul constată că, instanța de apel justificat a apreciat *declarațiile părții vătămate Xxx*, care fiind audiată în cadrul ședinței instanței de apel a susținut în totalitate declarațiile depuse în

cadrul urmăririi penale și instanței de fond, potrivit căreia pe Postica G. o cunoaște de mai înainte de a pleca în Turcia și a prestat servicii sexuale pentru soțul acesteia pe nume Costi. Cu Xxx a făcut cunoștință în apartamentul inculpatei din or. Xxx, cu care urma să plece în Turcia. Ultima a ajutat-o să procure bilet la avion pentru a merge a doua oară în Turcia. Careva bani pentru bilet lui Postica G. nu i-a achitat. La aeroport a fost reținută de poliție. Nu neagă faptul că singură dorea să plece în Turcia pentru a practica prostituția. Motivul plecării a doua oară era situația materială grea, însă despre acesta ea cu inculpata nu a discutat. La urmărirea penală a depus alte declarații deoarece era speriată, procesul-verbal nu l-a citit, doar l-a semnat, respectiv nu le susține. Înainte de a pleca în Turcia, câteva zile s-a aflat în apartamentul inculpatei, pentru ca rudele sale să nu afle unde pleacă. În Turcia urma să-i achite concubinului inculpatei 200 dolari SUA pentru biletul de avion, transmis de către inculpată. Pentru această deplasare Postica G. nu i-a perfectat careva acte. Careva pretenții nu are față de inculpată, deoarece ea singură a dorit să plece la lucru în Turcia. Suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel a relatat că pe inculpată o cunoaște și se află în relații bune. Prima dată a cunoscut-o când a fost cu ea în Turcia, ele plecau împreună. S-a cunoscut cu Postica G. în or. Chișinău și i-a spus că se află în situație financiară grea, la ce ultima i-a spus că are un iubit în Turcia și i-a propus să plece acolo. I-a spus cu ce se ocupa acolo și anume că vindea fete în Turcia. I-a comunicat că va lucra în Turcia, or. Antalia, la ce a fost de acord. Ulterior, Costi a cumpărat bilete, iar condițiile de lucru nu i le-a spus. După ce a cumpărat bilete a plecat cu Postica G. în Turcia. Acolo, la aeroport au fost întâlnite de Costi care le-a transportat într-o casă, explicându-le cu ce trebuie să se ocupe. El i-a zis că va găsi clienți și o va suna la telefon. Bani care erau primiți de la clienți îi lua Costi, dar ea primea un anumit procent din sumă. Nu cunoaște cu ce se ocupa Postica G. acolo, deoarece aceasta a mers cu ea până în Turcia, după care nu a mai văzut-o. Acolo s-a aflat doar o lună, apoi întorcându-se singură în Moldova, pentru că îi expira viza. După ce s-a întors, s-a întâlnit cu Postica G. Peste o perioadă, inculpata a telefonat-o și a întrebat-o dacă nu vrea să plece înapoi în Turcia, ea nu a dorit, însă inculpata i-a spus că Costea nu are nici o fată care să lucreze și până la urmă a convins-o și ea a acceptat. S-au întâlnit în apartamentul lui Postica din or. Xxx, care aștepta biletele de la Costea. Acolo s-a aflat câteva zile, până au fost trimise biletele. Nu cunoaște cum biletele au ajuns, însă inculpata le-a primit. Biletele au fost

cumpărate de Costea, dar Galina le-a primit și i le-a transmis. S-a dus la aeroport cu o fată pe nume "Nadejda", acolo au fost reținute de către colaboratorii de poliție. Pe Nadejda a văzut-o în apartament la Postica G. în or. Xxx. Nu cunoaște de unde Nadejda avea bilet, dar inculpata le-a spus că ambele se duc în Antalya la Costea. Nu știe pentru ce Nadejda se ducea în Turcia, însă consideră că tot cu prostituția se ocupa și ea. La aeroport prima a fost reținută Nadejda, ea a trecut, însă până la urmă au fost reținute ambele. Costea cunoștea datele din pașaportul său de la Galina, crede că prin telefon i le-a transmis. Prima data, nu avea bani pentru a achita biletul, însă când se afla în Turcia l-a achitat din banii pe care i-a câștigat acolo, Costea i-a spus că o să-i scoată banii din salariu. Până atunci nu s-a ocupat cu prostituția. A început să-i povestească inculpatei că la ea în familie este foarte greu, surorile ei sunt cu grupă și are nevoie de bani și de serviciu, atunci îi era indiferent ce va lucra. Postica G. a întrebat-o dacă este de acord și ea a acceptat deoarece avea nevoie de bani. Cu inculpata posibil a făcut cunoștință în anul 2011. În Turcia a fost doar o singură dată când a plecat cu inculpata, însă nu ține minte data. Înainte de a pleca în Turcia a fost în Iugoslavia. La poliție declarațiile le-a dat benevol, țipau la ea să scrie, la aeroport la fel. Nu are pretenții materiale față de Postica G. Ultima nu a spus corect, este corect așa cum a povestit ea. Nu ține minte în ce parc s-a întâlnit; - *declarațiile părții vătămate Xxx*, care fiind audiată în cadrul ședinței instanței de fond a explicat că anterior pe inculpata Postica G. nu a cunoscut-o. La acel moment avea vârsta de 22 de ani și s-a întâlnit la discotecă cu un cunoscut pe nume Făinescu T. căruia i-a relatat că are nevoie de lucru, la ce ultimul i-a spus că cunoaște o domnișoară care ar putea să o ajute. Peste aproximativ o săptămână a fost telefonată de inculpată care a invitat-o la ea acasă. Din discuțiile avute cu Postica G. a înțeles că este vorba de practicarea prostituției în Antalya, Turcia și că în casa unde urmează să locuiască sunt toate condițiile, inclusiv și referitor la alimentare, iar banii câștigați urmau a fi achitați de numărul de clienți pe care îi va deservi. Ea a fost de acord cu propunerea dată de inculpată. Ulterior au mai avut loc întâlniri și toate la domiciliul inculpatei care i-a luat pașaportul său străin pentru a-i procura bilet la avion și pe care i l-a returnat în ziua în care trebuia să zboare. Din discuția cu inculpata a înțeles că aceasta a mai organizat transportarea fetelor pentru lucru în Turcia. Inculpata discuta permanent cu soțul ei pe skype în privința condițiilor în care urma să ajungă în Turcia, unde la aeroport anume urma să o întâlnească. În apartamentul inculpatei mai era o

fată pe nume Xxx, care i-a comunicat că anterior a fost în Turcia și dorește să mai plece. Cauza din care dorea să plece în Turcia era de ordin financiar, fiindcă nu lucra și se întreținea din veniturile mamei. Decizia de a pleca în Turcia a fost benevolă, nu a fost impusă de inculpată. La aeroport a fost oprită de grăniceri, care au întrebat-o unde pleacă, după care au transmis-o polițiștilor din or. Xxx. Consideră că inculpata i-a cauzat prejudiciu moral, astfel urmează să fie pedepsită dur și solicită încasarea sumei de 10 000 lei; - *declarațiile martorului Făinescu T.*, care a explicat că o cunoaște bine pe inculpată, iar învinuirea adusă acesteia reprezintă rezultatul unei provocări. El avea probleme cu niște țigani, iar polițistul Ursu Gh. i-a promis protecție în acest sens. Ulterior, Ursu Gh. împreună cu colegul său Cocier S. au venit la el, propunându-i să-i facă cunoștință unei fete cu inculpata, deoarece ei cunoșteau că el este prieten cu Postica G., în schimb ei aveau să-i acorde protecție împotriva romilor. Într-o zi, aceiași colaboratori de poliție au venit la el cu mașina în care s-a urcat ulterior o fată, care era Xxx și urma să i-o prezinte inculpatei, însă în acea zi Postica G. nu era acasă. Apoi, polițiștii îl telefonau și insistau ca el să-i facă cunoștință inculpatei cu Xxx. Tot la insistența colaboratorilor de poliție a trimis inculpatei un sms pe telefonul mobil. A văzut-o într-o zi pe inculpată la vecina sa Lucia și i-a transmis numărul de telefon a lui Xxx. Peste o perioadă a fost telefonat de către vecina sa care i-a spus că din cauza lui Postica G. a fost reținută. El a hotărât să discute cu Ursu Gh., însă acesta l-a amenințat cu moartea dacă nu va tăcea. Declarațiile date la urmărirea penală nu le susține, deoarece au fost depuse sub presiune, fiind impus să declare versiunea care au prezentat-o polițiștii. Pentru amenințările făcute din partea polițiștilor s-a adresat la procuratură; - *plângerea depusă de Xxx la 23.04.2011*, prin care roagă organele de poliție să fie trasă la răspundere Postica G. care în perioada lunilor martie-aprilie 2011 a îndemnat-o și a înlesnit la practicarea prostituției; - *declarația depusă de Xxx*, - *plângerea depusă de Xxx*, care a indicat că Postica G. profitând de situația financiară grea a acesteia a îndemnat-o și a înlesnit de a practica prostituția; - *declarația depusă de Xxx*, potrivit căreia ea i-a comunicat lui Postica G. că are probleme financiare și ultima i-a propus să se prostitueze în Turcia; - *informația de la DI și IO referitor la traversarea frontierei de către Xxx și Xxx în perioada 2009-2011, 2010-2011*; - *proces-verbale de ridicare și examinare de la Xxx*, Xxx a biletului de călătorie, voucher pentru hotel, cartela sim, un telefon mobil de model Nokia 22205; - *copia pașapoartelor, biletelor avia și voucher pe*

numele lui Xxx, Xxx; - *procesul-verbal de examinare a convorbirilor telefonice dintre Postica G. și Xxx*; - *informația de la BEM cu privire la transferurile de bani efectuate în an.2010 pe numele lui Postica G. parvenite din Turcia.*

Probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal conchide că, argumentele recurentului, precum că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, astfel soluția de condamnare este bazată doar pe presupuneri și pe declarațiile victimelor Xxx, Xxx, care au fost apreciate critic, sunt neîntemeiate și declarative, care urmează a fi respinse, deoarece nu au suport legal și contravin materialelor cauzei.

La acest capitol, Colegiul penal reține că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. b) Cod penal, care și-a găsit realizare efectivă în prezenta situație, se exprimă prin acțiunile de recrutare, transportare, transferul și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, prin înșelăciune, săvârșită în privința a două persoane.

În situația unor acte de recrutare, transportare, adăpostire a unei persoane, prin înșelăciune, abuz de starea de vulnerabilitate, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane, prevăzută de art.165 Cod penal.

Această stare de lucruri se regăsește întocmai în speță dat fiind că, Postica G. le-a recrutat pe părțile vătămate Xxx și Xxx, le-a transportat și adăpostit în apartamentul închiriat de ea, ajutându-le la procurarea din surse financiare proprii bilete la avion pentru a pleca peste hotare, promițându-le condiții de trai și de muncă decente în vederea obținerii acordului de a pleca în or. Antalya, Turcia pentru a practica prostituția.

Potrivit dispoziției art. 165 Cod penal, nu contează dacă victima a dat sau nu consimțământul de a fi exploatată sexual, deoarece acordul ei nu a fost dictat de libera alegere, dar de starea de vulnerabilitate.

Astfel, din declarațiile victimei Xxx, rezultă că ea s-a întâlnit cu Postica G., ea i-a spus că are probleme financiare. Inculpata i-a răspuns că are un iubit în Turcia, propunându-i să meargă acolo. Au plecat împreună în Turcia. S-a aflat aproximativ o lună, după care s-a întors acasă. Ulterior, s-a întâlnit cu

inculpata, care a întrebat-o dacă nu dorește să plece în Turcia. Inițial nu a fost de acord, însă a fost convinsă de către Postica G. și a acceptat.

Declarațiile nominalizate, sunt confirmate și de partea vătămată Xxx, care suplimentar a explicat că fiind în căutare de lucru peste hotare și relatându-i această informație lui Făinescu T., care a promis că o va ajuta, în scurt timp după întâlnirea cu el, a fost telefonat de către Postica G., care a invitat-o la ea acasă. Acolo a mers de mai multe ori, unde aflându-se în preajma inculpatei a auzit cum ea discuta cu soțul ei prin "skype", înțelegând că va lucra la el în casă, unde va presta servicii sexuale, iar ultimul le va întâlni la aeroport.

Totodată, recurentul consideră că din partea colaboratorilor de poliție au existat acțiuni de provocare a infracțiunii, astfel instanța de apel în acest sens a analizat critic declarațiile martorului Făinescu T. privind acțiunile de provocare, nefiind de acord cu argumentarea instanței, din care motiv a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Însă, ținând cont de cele nominalizate, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a apreciat critic declarațiile lui Făinescu T. privind acțiunile de provocare organizate de către polițiștii CPR Strășeni, Cocieru S. și Ursu Gh., deoarece a fost efectuat un control deplin și suplimentar a circumstanțelor indicate de către martor, iar prin ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 13.07.2012 au fost verificate declarațiile depuse de martorul Făinescu T., care a relatat că în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală și anume a audierii sale la 28.06.2011 a depus declarații pe învinuirea lui Postica G., deoarece a fost influențat psihologic și amenințat cu răfuială fizică de către colaboratorii de poliție a CPR Strășeni, indicați mai sus, astfel dispunându-se neînceperea urmăririi penale, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (f.d.57-58, vol.II). Prin ordonanța nominalizată, s-a confirmat că în acțiunile colaboratorilor de poliție nominalizați, lipsesc elementele careiva infracțiuni prevăzute de Codul penal, iar argumentele invocate de martorul Făinescu T. nu și-au găsit confirmare. Mai mult că, OUP Ursu Gh. nici nu a exercitat urmărirea penală pe cauza penală în privința lui Postica G.

Așadar, ținând cont de cele menționate mai sus Colegiul conchide că, instanța de apel a examinat cauza multilateral, adoptând decizie motivată și argumentată, care conține răspunsuri clare asupra tuturor motivelor invocate.

Instanța de recurs constată că, în speță nu și-a găsit confirmare nici

temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, semnalat de către recurent, deoarece precedentele CEDO la care face referire recurentul nu sunt relevante cauzei.

Prin urmare, motivele apărătorului prin care susține că din partea colaboratorilor de poliție au existat acțiuni de provocare la săvârșirea infracțiunii, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil, sunt neîntemeiate, fiindcă acest argument a fost verificat și analizat, iar faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului nu constituie motiv de a afirma că a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO.

Noțiunea de proces echitabil presupune că instanța națională trebuie să examineze, în mod real, problemele esențiale care i-au fost supuse dezbaterii, astfel, un argument a cărui influență poate fi decisivă pentru soluția în speță necesită *"un răspuns specific și explicit"* (cauza *Ruiz Torija vs Spania din 09.12.1994*), așa cum s-a procedat, de altfel, în speța supusă judecării.

Cât privește alegațiile avocatului, precum că instanța de apel nu a audiat pe viu partea vătămată Xxx și martorul Făinescu T., astfel a pus la baza hotărârii de condamnare declarațiile acestora date în cadrul urmăririi penale și în prima instanță, instanța de recurs le apreciază critic, deoarece instanța de apel, cât și organul de urmărire penală au întreprins toate măsurile legale de citare a părții vătămate și a martorului (f.d. 116,124, 132 A, 149-152 vol.IV, avizele recomandate), ordonanța procurorului privind aducerea silită a părții vătămate Xxx, explicațiile, declarațiile și rapoartele întocmite, procesele-verbale de constatare, din care rezultă că partea vătămată Xxx locuiește și muncește în România și nu se cunoaște când aceasta va reveni în R. Moldova (f.d.150,vol.IV), iar în privința martorului Făinescu T., nefiind posibilă de executat ordonanța de aducere silită pe motiv că pe adresa indicată de mult timp nu locuiește nimeni, iar din discuția cu vecinii este plecat peste hotarele țării.

Mai mult, instanța de apel analizând suplimentar declarațiile părții vătămate Xxx și martorului Făinescu T. audiați în prima instanță, motivat a constatat referitor la imposibilitatea de a fi audiați în instanța de apel, astfel corect concluzionând că vina inculpatei în comiterea infracțiunii imputate, se confirmă integral prin probele scrise anexate la materialele cauzei penale, ce coroborează cu declarațiile părții vătămate Xxx audiată de către instanțele de judecată.

Prin urmare, instanța de recurs menționează, că în contextul în care instanța de apel a făcut tot posibilul de a audia partea vătămată și martorul pe viu, iar prin probe concrete s-a stabilit că aceasta este imposibil, poate administra declarațiile acestora, date în faza urmăririi penale sau din prima instanță, luându-se în considerație faptul că aceștia în cadrul audierii au fost informați asupra răspunderii penale ce o poartă în conformitate cu art. 312-313 Cod penal.

Totodată, la etapa cercetării probelor, procurorul a solicitat verificarea declarațiilor părții vătămate și a martorilor, care potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel au fost date citirii și la care nu au parvenit completări din partea celorlalți participanți la proces.

Mai mult, la finisarea cercetării judecătorești avocatul și inculpata nu au înaintat obiecții, iar procesul-verbal al ședinței de judecată, ulterior nu a fost obiectat de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală.

Afirmația recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele punându-le la baza deciziei de condamnare, nu poate fi reținută ca temei de admitere a recursului declarat, deoarece, ca probe acestea au fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător conform procedurii penale.

Temei de a pune la îndoială legalitatea acestei concluzii nu este.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor dată de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Colegiul menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit.

Generalizând cele menționate, Colegiul penal conchide că argumentele invocate de recurent privind nevinovăția lui Postica G. nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

La fel, Colegiul statuează, că la aprecierea probelor judecătorești sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Colegiul constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanțele de apel și

conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Instanța de recurs menționează că în acțiunile inculpatei sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceasta în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de achitare, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui Postica G. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. b) Cod penal și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

17. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Marandici Nicolae în numele inculpatei Postica Galina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Postica Galina*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 mai 2018.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecătorii

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru